

Производство на вятърна енергия в Черно море: какво пропуска България?

СЪОБЩЕНИЕ ЗА МЕДИИТЕ

Българските териториални води на Черно море се характеризират със 116 ГВт технически вятърен потенциал, 26 ГВт от които могат да бъдат оползотворени в достъпни територии с наличните към момента технологични решения. Това разкрива нов доклад на Центъра за изследване на демокрацията, който беше представен в рамките на международна конференция на 16 септември 2021г. Той прави техническа и икономическа оценка на българския потенциал за развитие на офшорна вятърна енергия, посочвайки благоприятни зони и задавайки конкретни стъпки за неговото отключване. Изследването потвърждава резултатите на Световна банка, на Съвместния изследователски център на Европейската комисия и други енергийни модели от последните години, като ги надгражда, използвайки национални данни и вземайки под внимание актуалните тенденции в развитието на технологиите за производство на вятърна енергия във водните територии.

Анализаторите на Центъра разглеждат четири потенциални зони за изграждане на офшорни вятърни паркове, в които могат да се постигнат коефициенти на мощност в порядъка на 40 - 48 %. Средните разходи за произведен мегаватчас електроенергия от фиксирани вятърни инсталации в близост до крайбрежната ивица се оценяват на стойност между 62 и 90 евро. Поради значително по-високата капиталоемкост на инвестициите в плаващи платформи при дълбочина на водните територии над 60 м, разходът за единица произведена енергия би вариал в обхвата 120-158 евро на мегаватчас.

Офшорната енергийна индустрия би могла да има значителен принос за крайбрежните общности по отношение на създаването на висококвалифицирани работни места, както и за формирането на нови технологични клъстери и развитието на местни вериги на доставка на оборудване. Модернизацията на двете най-големи български пристанища (Варна и Бургас) и тяхното превръщане в центрове за декарбонизация и зелени иновации биха подкрепили формирането на вятърната индустрия по Черноморието. Въпреки това националните стратегически документи не признават потенциала на българските морски територии за нисковъглеродния преход на енергийния сектор. Вследствие, липсата на стратегическа ориентация се отразява върху морското пространствено планиране и пътните карти за мрежово развитие на енергийната система.

Докладът очертава необходимите административни и регулаторни промени, инфраструктурни подобрения и стимули, които да привлекат дългосрочни високотехнологични инвестиции в този все по-значим за ЕС сектор. Европейската стратегия за офшорна вятърна енергия не само признава всички тези неоползотворени възможности в Черно море, но и финансовите механизми на Европейската зелена сделка предлагат навременна възможност за финансиране на предпоставките за формирането на регионална индустрия за вятърна енергия в България.